

Mă numesc Maria Banyai.

Am terminat facultatea la Debrețin ca învățătoare. După terminarea școlii superioare, am intrat în învățământ și m-am întors la alma mater, la școala unde am fost elevă.

Aici predau de 36 de ani. Actualmente sunt învățătoarei clasei 2.b, o generație de care mă voi despărți în curând, dar cu bucuria și speranța că le-am dezvoltat abilități pentru toată viața.

Mulți mă întreabă, ce e atractiv în predare?

Răspunsul meu: copiii sunt unica putere, care mă încurajează să „merg înainte”, chiar și atunci, când interiorul meu vrea să mă oprească.

Cu scopul ca trecerea de la grădiniță în învățământul primar să fie mai ușoară pentru copii, încerc să creez o clasă ambianță, în care copiii nu se plictisesc

niciodată și vor să învețe.

Clasa prietenoasă pentru mine înseamnă un loc, în care elevii vin cu plăcere, pe care și-o amenajează în concordanță cu vârsta și preocupările lor. Înseamnă un loc amenajat pentru învățarea activă.

La ore, orice se învață, se transpune în practică.

În predare pun accentul pe interacțiunea între elevi, folosesc multe metode bazate pe jocuri. Prin joc se dezvoltă la copii înclinația de a descoperi și a cerceta lucruri noi. Au posibilitatea să-și dezvolte toate calitățile. E un element biopsihosociocultural. Pentru aceasta e prezent scenariul jocului la orele mele.

De 36 de ani activez la catedră, folosind, în clasele primare, toate tehnicile metodologice de predare-învățare studiate de-a lungul anilor. Ceea ce contează însă, este fondul, nu forma. Folosesc metode „la modă” doar dacă produc valoare, pentru că abilitățile de viață ale copiilor se dezvoltă zi de zi. La ore trebuie să fie prezentă: bucuria, jocul, creativitatea, cercetarea, ideile copiilor, respectarea celui alt.

Există multe metode, dar nu există metoda așa zisă cea mai bună. Există copilul, la care trebuie să ne adaptăm ca învățător, părinte, ținând seama de caracteristicile vârstei.

„*Jocul este forma cea mai înaltă a cercetării*” – a spus Albert Einstein. Cuvintele acestea sunt și un crez al meu, ca învățătoare.

Copiii vor învăța ușor dacă ceea ce li se spune, le place. Atunci vor dori să învețe, vor ști, vor lucra. Pentru mine contează mult starea cu care copiii vin de acasă și pleacă de la școală. Starea lor emoțională e cel mai bun barometru. Întâlnirea de dimineață este o rutină frumoasă și începem ziua într-un mod, care să ne apropie, să ne atragă atenția, să ne provoace. Un simplu salut, o îmbrățișare, un zâmbet, transmis de la unul la altul, un joc de energizare pentru activitățile din ziua respectivă, au rolul de a construi o punte sigură pentru tot restul zilei.

Pun mare accent pe interacțiunea între elevi în timpul activităților. În clasă e o dinamică frumoasă și creatoare, copiii lucrează în perechi și în grupuri mici, oferă și primesc sprijin de la colegi, învață să se aprecieze unul pe altul.

Încerc să predau interdisciplinar, fiindcă „*Viața nu este împărțită pe discipline*” (J. Moffett).

Trebuie să ajutăm copilul să acționeze singur și să gândească singur.

Eu o să încerc, iar voi dragi Părinți, spuneți-le în fiecare zi cuvinte încurajatoare înainte de a veni la școală și când se întorc acasă:

- Te iubesc!
- Sunt mândru de tine!
- Bravo!
- Altădată va reuși!

Pentru mine, copiii sunt ca fluturii, care zboară în văzduh. Unii se-nalță mai sus ca alții, însă fiecare zboară cât de bine poate.

Fiecare e diferit. Fiecare e special. Fiecare e frumos!

Vă aștept cu drag în septembrie:

Doamna învățătoare Maria Banyai

